

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 244. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053904478656/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

rent oversprøjtet af Blod og Hjerne af det ulykkelige Menneske, der fik Hovedet slaet i Stykker.

Det var løjerligt at se disse Huller, hvorigennem de ubudne Gæster var trængt ind, den yderste Klædning var i Almindelighed klippet rundt ud, hvorimod Tømmeret og Inderklædningen var flænget ud og løsrevet fra Siden paa et stort Stykke; det er det, der er det værste til at slaa om sig.

Da jeg havde overtaget T.'s Vagt, fandt jeg deri et godt Paaskud til ikke at besøge de saarede, for min Lyst var just ikke stor efter at komme ned og se paa Amputationerne, især da man hørte nogle forfærdelige Skrig dernede fra; det var én, der ikke kunde blive bedøvet og som nu fik tre Fingre skaaret af. Jeg gik derfor op paa Dækket igen, og her var ogsaa nok at bestille. For det første skulde der passes paa Østerrigerne, der laa nede under Helgoland og blæste Damp af; Aurora bevægede sig imellem dem, vel for at se til; Branden var nu noget sagtnet, men med ét faldt Forrejsningen ned paa Dækket, gloende og brændende som den var, og dette tydede jo egentlig paa, at de ikke vilde komme ud saa snart.

Imidlertid løb de andre Skibe i vor Eskadre den kommanderende paa Siden, og Kommandøren lykønskede dem til Resultatet og spurgte til deres Befindende; Chefen for Jylland udbragte et «Leve vor tapre Kommandør!» der besvaredes af Mandskaberne med vedvarende Hurraer, saa at Kommandøren tilsidst, ganske vred over ikke at kunne faa Ordet, bemærkede: «Det var da Satan til Skrigeri!» Der var